

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési Hivatala

Irományszám: 2/14088

Érkezett: 2015 MAREC 27.

Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére

Írásbeli kérdésHelyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 124. § (1) bekezdésére, **kérdést** kívánok benyújtani a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 48.§ 13. pontja szerinti feladatkörében eljáró **Balog Zoltán** Emberi Erőforrások Minisztériumot vezető miniszterhez,

„Figyelembe vették-e az ombudsman javaslatait a gyermekek étkeztetésével kapcsolatban?”

Mit tesz a kormány annak érdekében, hogy törvény szerinti napi háromszori étkeztetés valóban napi háromszori étkezést jelentsen a rászoruló gyermekek számára is?”

címmel. A választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az alapvető jogok biztosa 2013-ban külön projektet szentelt a gyermekek egészséghez és egészséges környezethez való jogának érvényesülésével kapcsolatos jelenlegi helyzet átfogó vizsgálatának és elemzésének. A projekten túlmenően ugyanakkor a tárgyévben több, a gyermekek közétkeztetésével kapcsolatos ügyben folyt vizsgálat, amely érintette az egészséghez való jog védelmét és érvényesülését is.

Az egyik ügyben mind a gyermeket ellátó óvoda, mind a helyi önkormányzat elzárkózott attól, hogy a gyermeknek megfelelő napi háromszori étkeztést biztosítson, és erre hivatkozással nem is járathatja gyermekét a teljes nyitvatartási időben az óvodába, csak napi 3 órában. Az ügyben kiderült, hogy a gyermeknél ételallergiát állapítottak meg, és speciális ellátásra szorul. A fenntartó tájékoztatása szerint az óvodának beszállító cég konyháján nincs olyan képesítésű szakember, aki a speciális étkezési igénynek megfelelő ételeket elkészíthetné, de folyamatban van egy szakács beiskolázása diabetikus képzésre.

A biztos korábbi jelentésében is megállapította már, hogy a gyermek egészségügyi állapotának megfelelő étkezés biztosítása az óvoda, iskola feladata, a megfelelő megoldást a közoktatási intézménynek kell megtalálnia. A speciális igényű gyermekek étkeztetésének megoldása nem múlhat az intézmények jóindulatán, a megoldás megtalálása az intézmények számára nem fakultatív feladat. A biztos szerint az óvoda azzal, hogy orvosi igazolás ellenére sem biztosította és jelenleg sem biztosítja a gyermek egészséges fejlődéséhez szükséges étkeztést, amellyel egyben a

gyermek egészségét is közvetlen veszélynek tette ki, alapjogi visszásságot okozott. Máshol lisztérzékeny gyermek ellátását nem teljesítette megfelelően a fenntartó.

Másik problémakört jelentettek azok a panaszok, amelyek arról szóltak, hogy a köznevelési intézményekben nem biztosították a teljes körű kedvezményes étkeztetést, és amelyekkel kapcsolatban az ombudsman a szaktárca számára is tett javaslatokat.

Az ombudsman – az AJB-2028/2012. számú vizsgálatában – számos óvodában és iskolában tekintette át a kedvezményes étkeztetés körülményeit. Vizsgálata során megállapította, hogy az étkeztetés biztosítására kötelezettek – nem állami intézménynél a fenntartó, a települési önkormányzat az általa fenntartott óvodában és a közigazgatási területén az állami intézményfenntartó központ által fenntartott nevelési-oktatási intézményben – költségvetési okokra hivatkozással kedvezményesen az 1–8. évfolyamon tanuló gyermekek számára a déli fő étkezést, a vizsgált középiskolában a kedvezményes (50%-os) étkezést pedig a jogosultak nagy száma ellenére csak minimális létszámú gyermek számára biztosítják.

Élve a jogszabály adta lehetőséggel a fenntartók, iskolavezetők a szülőket arra hívták fel, nyilatkozzanak úgy, hogy gyermekük számára csak az ebédet igényelik. E gyakorlat a hátrányos helyzetű településeken élő és szociálisan rászoruló gyermekek tekintetében különösen méltánytalan.

A biztos álláspontja szerint a gyermekek egészséges fejlődését csak olyan szabályozás szolgálhatja, amely az arra szociálisan rászoruló gyermekeknél a gyermek érdekét szem előtt tartva biztosítja az élettanilag szükséges étkezéseket és nem csak az ebédet, hanem a kisétekezéseket is. E követelménnyel pedig – különösen, ha az a gyermek számára kedvezményesen, térítésmentesen, alanyi jogként vehető igénybe – ellentétes az a rendelkezés, hogy a szülő a gyermekének alanyi jogon járó szolgáltatásról lemondjon. Különösen, hogy a döntés ebben az esetben a feltárt körülmények szerint vélhetően nem a szülő önkéntes elhatározásán, hanem a közszolgáltatás nyújtására köteles szerv hatékony nyomásgyakorlásán alapul. A biztos így a gyermekétkeztetés kapcsán a szülő eltérő rendelkezési lehetőségét csak abban az esetben tartja elfogadhatónak, ha a gyermek az étkeztetést térítési díj (vagy esetlegesen részleges térítési díj) megfizetése mellett veszi igénybe. Ugyanakkor azonos mértékű állami normatíva jár akkor is, ha a gyermek csak az ebédet veszi igénybe, mint amikor a gyermek számára háromszori étkezést nyújtanak, noha azoknak eltérő a költségvetési vonzata: az ebédnél többbe kerül, ha a kötelezett még e mellé tízórát és uzsonnát is nyújt.

A biztos álláspontja szerint a gyermekvédelmi törvény és a költségvetési törvény szabályozása közötti koherencia-zavar is előidézheti, hogy a feladatellátásra kötelezettek másként értelmezik a közszolgáltatás nyújtásának teljesítését. Az ombudsman jogalkotási javaslattal fordult az érintett szaktárcákhoz, és az iskolákat, fenntartóikat gyakorlatuk felülvizsgálatára kérte, annak érdekében, hogy a kedvezményes étkezésre jogosult gyermekek számára a napi háromszori étkezést biztosítsák. A szaktárca válasza szerint a kedvezményes étkeztetés gyakorlatával összefüggésben tájékoztatót készít a feladat ellátására köteles szervek felé, a koherencia-zavart a 2014. évi költségvetési törvényben kívánják rendezni.

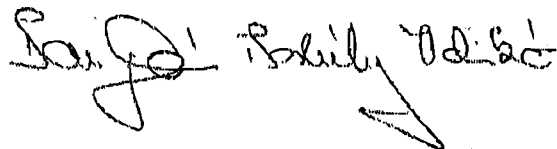
Mindezek miatt kérdezem Miniszter Úrtól:

- 1. Figyelembe vették-e az ombudsman 2013-ban tett javaslatait a gyermekek étkeztetésével kapcsolatban?**

2. Milyen tájékoztatót készített a tárca a feladat ellátására köteles szervek számára akkor és azóta?
3. Változott-e bármi a 2014-es költségvetésben ennek nyomán?
4. Mit tett a kormány annak érdekében a 2014-es, a 2015-ös finanszírozási és egyéb szabályozás terén egyértelmű legyen a fenntartóknak, hogy mit és hogyan kell biztosítaniuk?
5. Mit tesz a kormány annak érdekében (ellenőrzés, bírság, útmutató), hogy törvény szerinti napi háromszori étkeztetés valóban napi háromszori étkezést jelentsen a rászoruló gyermekek számára is?
6. Miért ugyanakkora az állami támogatás mértéke akkor is, ha csak ebédet adnak a gyermekeknek és akkor is, ha teljes körű ellátást biztosítanak?
7. Mit tesz a tárca annak érdekében, hogy a speciális étkezést igénylő gyermekek számára is megfelelő ellátást nyújtsanak az intézmények?

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2015. március 27.

Bangóné Borbély Ildikó
országgyűlési képviselő
(MSZP)